

HÃY THỨC TỈNH !

* XIX QNC. Lc. 12, 32-48

1. Kiếp người là mây vội bay. Sống hoài rồi đây trắng
2. Cuốn mình chìm trong bể dâu. Vắng Ngài nào ta biết
3. Bất ngờ Ngài sẽ gọi ta. Thức tỉnh để không xót
4. Khẩn cầu cùng Cha từ nhân. Đổ trần tình yêu Thánh

tay. Trở về, về với bụi tro. Hỡi người hãy mau nhớ
dâu. Sớm chiều dành hết thời gian, kiếm tìm niềm vui chóng
xa. Tháng ngày cuộc sống nổi trôi, bám vào tình thương Chúa
Linh. Tiến vào đèn sáng cầm tay. Chiều đợi người bao đấng

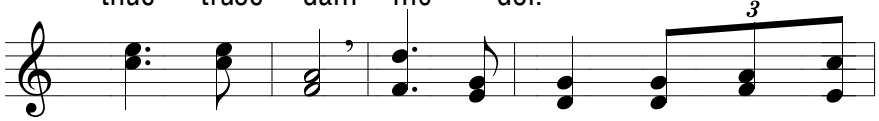
cho. Chớ để vui thú danh lợi, bao trùm đời ta sương
tan. Hỡi người, theo bước ông chủ, biết giờ trộm kia sẽ
thôi. Chớ nghĩ ta sống trên đời, mau tìm giàu sang phú
cay. Thế trần gian đối giăng đầy, xin được vòng tay ôm

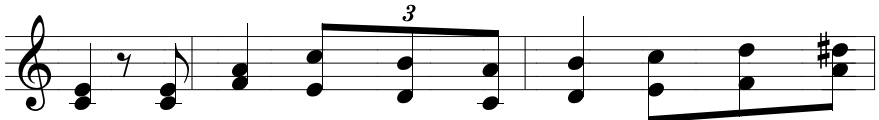
khói. Kiên trì đèn luôn chong sáng, và luôn tỉnh
đến. Sẵn sàng và luôn tỉnh thức, phòng thân canh
quý. Mong rằng, hãy mau tỉnh thức vì khi Chúa
lấy, xoa dịu nỗi đau nhân thế để luôn tỉnh

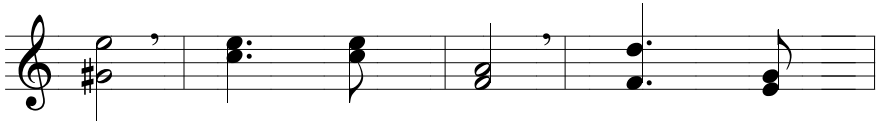
thức đến khi chủ về.
 giữ để không ân hận.
 đến giống như kẻ trộm.
 thức trước đam mê đời.

ĐK: Hãy thức tỉnh ! Hãy sẵn sàng ! Vì không biết

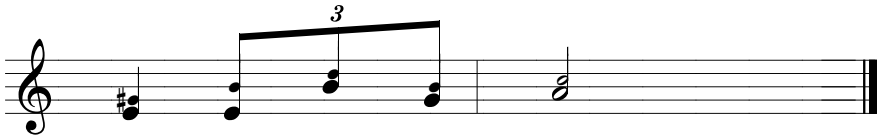
rằng: Giờ nao Chúa thương gọi tên. Hãy luôn trung

tín. Hãy thức tỉnh ! Hãy sẵn

sàng ! Từng năm tháng dài, trong đời Ngài đến gọi

đi lòng chẳng ngại chi.